

Dosarul nr. 3ra-715/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Ciumac)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Întreprinderea Individuală „Prițcan Gherasim”, reprezentată de avocatul Ludmila Stoianov,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „Prițcan Gherasim” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Prițcan Gherasim”, reprezentată de avocatul Stoianov Ludmila și a fost menținută hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă,

c o n s t a t ă:

La data de 05 iunie 2017 ÎI „Prițcan Gherasim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 31 octombrie 2016, Curtea de Apel Cahul a pronunțat hotărârea de admitere a cererii introductive a SRL „Rodals” privind declararea insolvenței ÎI „Prițcan Gherasim”. Nefiind de acord cu soluția instanței, petiționarul ÎI „Prițcan Gherasim” a declarat recurs la Curtea Supremă de Justiție.

A afirmat că, la 23 decembrie 2016 la cererea lui M. Cerga, prin încheierea Curții de Apel Cahul, împuternicirile de reprezentare a întreprinderii au fost menținute lui Prițcan Gherasim, fondatorul întreprinderii.

A susținut că, la 13 decembrie 2016 IFS Hîncești a efectuat un control la ÎI „Prițcan Gherasim”. La efectuarea controlului fondatorul și administratorul Prițcan Gherasim nu a fost informat. Acesta nu a fost citat nici la examinarea actului de control și adoptarea deciziei nr.753/3 din 29.11.2016 și a celei din 16.02.2017.

A comunicat că, în textul actelor contestate se menționează că, administratorul ar fi refuzat prezentarea actelor contabile pentru control, însă administratorul în exercițiu nu a fost citat niciodată. Actele contabile au fost ridicate de organele de drept și se aflau la CNEJ al MJ pentru efectuarea expertizei dispuse în cadrul unui dosar penal.

A notat că, la 18 ianuarie 2017 Curtea Supremă de Justiție a casat hotărârea din 31 octombrie 2016 a Curții de Apel Cahul.

Astfel, a considerat că, actele IFS Hîncești sunt lovite de nulitate absolută. Acestea au fost emise cu încălcarea procedurii prestabilite - în lipsa fondatorului/administratorului și nici nu au fost aduse la cunoștință în modul corespunzător.

A menționat că, la 30 iunie 2017, după ce a luat cunoștință de conținutul actelor IFS Hîncești, a înaintat cerere prealabilă prin care a solicitat anularea actelor emise în privința sa. Contestația a fost remisă instanței ierarhic superioare Serviciului Fiscal de Stat pentru soluționare.

A afirmat reclamantul că, la 01 august 2017, a recepționat răspunsul SFS prin care i s-a comunicat că cererea prealabilă a fost lăsată fără soluționare pe motivul depășirii termenului de prescripție pentru înaintarea cererii prelabile și că aceasta a fost semnată de o persoană neîmputernicită.

A consideră că actele serviciului fiscal sunt ilegale și neîntemeiate din mai multe considerente. A susținut că a înaintat cererea prealabilă în termen. Acesta a fost calculat din momentul recepționării la 31 mai 2017 a unei copii de pe deciziile contestate din dosarul de insolabilitate.

A subliniat că, la formularea refuzului Serviciul Fiscal de Stat nu a argumentat în ce mod actele contestate au fost aduse la cunoștința petiționarului și care este dovada înmânării unei copii de pe actele administrative de sancționare emise în privința lui. La invocarea tardivității instituția publică era obligată să indice data începerii curgerii termenului de prescripție și ziua expirării lui. Înaintarea și examinarea cererii prelabile sunt acțiuni procedurale ale unui proces de contencios administrativ. În procesul contenciosului administrativ, de la inițierea și până la finalizarea lui, sarcina probațiunii îi revine instituției publice. Aceeași instituție publică, emitenta actului administrativ, sau instituția ierarhic superioară este învestită cu împuterniciri potrivit legii să efectueze justiția administrativă extrajudiciară.

A mai indicat că, referitor la alegația pîrîtului precum că reprezentantul nu ar fi avut împuterniciri de a înainta cerere prealabilă, consideră că reprezentantul său - avocatul L. Stoianov a acționat în baza mandatului, iar în conținutul mandatului, anexat la cererea prealabilă, sunt înserate expres împuterniciri de a semna în numele reclamantului cereri și a le depune. La fel a mai menționat că, înaintarea cererii prelabile este prevăzută de Legea contenciosului administrativ și constituie în sine o parte componentă a procesului administrativ.

A susținut că, în vederea inițierii procedurii de soluționare a litigiului de contencios administrativ nu sunt necesare împuterniciri speciale, altele decât cele reflectate în contractul de asistență juridică și în mandatul de avocat.

A considerat că, explicațiile pîrîtului sunt niște percepții greșite despre ceea ce înseamnă procesul de contencios administrativ, drepturile și împrumuturile avocatului în exercitarea profesiei.

În contextul celor expuse, a solicitat constatarea netemeinicii refuzului de a soluționa cererea prealabilă, constatarea ilegalității și anularea deciziilor IFS pe r-nul Hîncești nr.753/3 din 29 decembrie 2016 și nr.80/3 din 16 februarie 2017.

Concomitent cu soluționarea cerințelor de bază a solicitat instanței de judecată să aplice dispozițiile art. 94, 96 din CPC potrivit cărora instanța de judecată obligă partea care a pierdut procesul să plătească la cerere părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată, inclusiv de asistență juridică și să dispună recuperarea costurilor de judecare a cauzei.

Prin urmare, a solicitat reclamantul constatarea ilegalității și netemeinicii refuzului Serviciului Fiscal de Stat de a examina cererea prealabilă privind anularea deciziilor nr. 753/3 din 29 decembrie 2016 și nr. 80/3 din 16 februarie 2017, emise de IFS Hîncești privind aplicarea sancțiunii fiscale ÎI „Prițcan Gherasim”; constatarea ilegalității și anularea în întregime a deciziilor IFS Hîncești nr.753/3 din 29 decembrie 2016 și nr.80/3 din 16 februarie 2017 de aplicare a sancțiunii fiscale ÎI „Prițcan Gherasim”, încasarea de la pârâtă a tuturor cheltuielilor de judecare a cauzei, potrivit actelor constatatoare prezentate suplimentar.

Prin hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de ÎI „Prițcan Gherasim” a fost respinsă ca fiind tardivă.

La data de 06 iunie 2018, ÎI „Prițcan Gherasim”, reprezentantă de avocatul Stoianov Ludmila, a depus cerere de apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 mai 2018, cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de ÎI „Prițcan Gherasim”, reprezentat de avocatul Ludmila Stoianov și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a stabilit că la 08 august 2016 SRL „Rodals”, în persoana administratorului Veaceslav Guțuleac a depus cerere de intentare a procesului de insolabilitate în privința ÎI „Prițcan Gherasim” (f.d.35).

A constatat instanța de apel că prin încheierea din 12 august 2016 a Curții de Apel Cahul a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Rodals” privind intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului ÎI „Prițcan Gherasim”, a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate în scopul prevenirii modificării stării bunurilor, ca administrator provizoriu fiind desemnat Mihai Cerga, deținătorul autorizației nr.67 din 14.01.2015 (f.d.36), iar prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2016 s-a admis cererea introductivă depusă de SRL „Rodals” și s-a constatat insolabilitatea debitorului ÎI „Prițcan Gherasim” (f.d.36).

A reținut instanța de apel că în baza demersului nr.69-2/2/4073 din 01 noiembrie 2016, Serviciul Fiscal de Stat Leova, a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat Hîncești hotărârea din 31 decembrie 2016 a Curții de Apel Cahul pentru efectuarea

controlului fiscal în legătură cu admiterea spre examinare a cererii introductive și constatarea insolvenței debitorului ÎI „Prițcan Gherasim” (f.d. 45).

Conform deciziei privind inițierea controlului fiscal nr.3355 din 08.12.2016, Serviciul Fiscal de Stat Hîncești a decis de a efectua control fiscal total la ÎI „Prițcan Gherasim”, perioada ce urmează a fi supusă controlului 01 ianuarie 2013-01 noiembrie 2016 (f.d. 46).

Subsecvent, conform încheierii din 23 decembrie 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Cahul, a admis cererea lichidatorului ÎI „Prițcan Gherasim”, Cerga Mihail privind desemnarea reprezentantului pentru a reprezenta interesele întreprinderii (f.d. 12).

Instanța de apel a reținut că, prin citația nr.65-3/5814 din 31 octombrie 2016, Serviciul Fiscal de Stat Hîncești a invitat pe Cerga Mihail și Prițcan Gherasim, pe data de 14.11.2016, la Inspectoratul de Stat Hîncești pentru a prezenta documentele de evidență contabilă și sistemul informațional de evidență contabilă pentru perioada ianuarie 2013-septembrie 2016, bilanțurile, documentele cu regim special aflate în stoc (f.d. 47).

Totodată, conform citației seria D nr.150716 din 30 noiembrie 2016, Serviciul Fiscal de Stat Hîncești l-a invitat pe Cerga Mihail și Prițcan Gherasim, pe data de 08 decembrie 2016, la Inspectoratul de Stat Hîncești pentru a prezenta documentele de evidență contabilă și sistemul informațional de evidență contabilă pentru perioada ianuarie 2013-septembrie 2016, în legătură cu efectuarea controlului total (f.d. 49).

La fel, conform citației nr.65-3/7071 din 13 decembrie 2016, Serviciul Fiscal de Stat Hîncești a invitat pe Cerga Mihail și Prițcan Gherasim, pe data de 29 decembrie 2016, la Inspectoratul de Stat Hîncești în scopul examinării cazului de încălcare fiscală (f.d. 48).

Instanța de apel a atestat, că în conformitate cu decizia nr.753/3 din 29 decembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comasă de către ÎI „Prițcan Gherasim”, Serviciul Fiscal de Stat Hîncești a decis: a încasa la buget suma impozitelor, taxelor calculate suplimentar în rezultatul controlului: 32094 de lei și 66481 de lei, a încasa la buget majorarea de întârziere, 10420 de lei și 1635 de lei; a aplica pentru încălcările legislației: pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de antreprenariat în sumă de 32094 de lei, a aplica amendă în mărime de 30% din suma diminuării și anume 9628 de lei, pentru diminuarea TVA în sumă de 66481 de lei, a aplica amendă în mărime de 30% din suma diminuării și anume 19944 de lei, pentru prezentarea dărilor de seamă declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/01/2013-09/2014 și declarațiilor cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2013- A/2015 cu informații neautentice se aplică amendă în mărime de 7000 de lei, pentru prezentarea dărilor de seamă Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/07/2013-10/2014 se aplică amendă în mărime de 4000 de lei, pentru lipsa parțială a evidenței contabile se sancționează cu amendă în mărime de 50000 de lei (f.d. 8-9). Conform deciziei nr.80/3 din 16.02.2017 suplimentară de modificare a deciziei nr.753/3 din 29.12.2016, s-a modificat p.2 lit.a) a părții constatatoare din decizia nr.753/3 din 29.12.2016 și va avea următorul conținut: neprezentarea de către contribuabil (reprezentantul acestuia) sau

persoana lui cu funcție de răspundere, în totalitate sau parțial a documentelor de evidență și/sau dărilor de seamă fiscale, ca rezultat conform art. 189 alin.(2), art. 225 din Codul fiscal organul fiscal calculează impozitele și taxele prin metode și din surse indirecte, efectuând ulterior recalcularea lor după prezentarea documentelor respective; a impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător în sumă de 32194,6 lei inclusiv pentru anul 2013 în sumă de 12854 lei, anul 2014 în sumă de 13190,4 lei, anul 2015 în sumă de 6150,2 lei; Se modifică p.I a părții decisive referitor la încasarea la buget a sumelor impozitelor, taxelor calculate suplimentar în rezultatul controlului: la clasificarea economică 111210 și va avea următorul conținut: -111210- 32194.6 lei.

Conform art. 261 alin. (4) titlul V din Codul fiscal pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de antreprenoriat în sumă de 32194.6 lei, a aplica amendă în mărime de 30% din suma diminuării și anume 9658.38 de lei (f.d. 7).

S-a mai constatat că, prin cererea prealabilă din 30 iunie 2017, reprezentantul ÎI „Prițcan Gherasim” a solicitat de la Serviciul Fiscal de Stat anularea actului de control fiscal efectuat la ÎI „Prițcan Gherasim” nr.5-679183 din 13.12.2016 și dispunerea efectuării unui nou control cu participarea fondatorului administratorului, anularea deciziei IFS Hîncești nr.753/3 din 29.12.2016 privind încasarea plăților la buget și aplicarea amenzii, anularea deciziei IFS Hîncești nr.80/3 din 16.02.2017 privind modificarea deciziei nr.753/3 din 29 decembrie 2016 (f.d. 10-11).

Prin răspunsul nr.26-2-11/2476 din 26 iulie 2017, s-a comunicat „ÎI Prițcan Gherasim”, că contestația împotriva deciziilor nr.753/3 din 29 decembrie 2016 și nr.80/3 din 16.02.2017, asupra cazului de încălcare a legislației, emise de IFS Hîncești a fost depusă cu încălcarea termenului de prescripție de 30 de zile (f.d. 13).

Instanța de apel aplicând prevederile art. 1 alin. (2), art. 14, 15 alin. (1), 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, a reținut că decizia nr.753/3 din 29 decembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către ÎI „Prițcan Gherasim” a fost adusă la cunoștință la data de 10 ianuarie.2017, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS3400025469AS (f.d.50), iar decizia nr.80/3 din 16 februarie 2017 a fost adusă la cunoștință reclamantului la data 01 martie 2017, cererea prealabilă fiind depusă abia la 05 iulie 2017.

Astfel, Colegiul civil al instanței de apel a considerat justă concluzia primei instanțe care a conchis asupra faptului că decizia nr.753/3 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către ÎI „Prițcan Gherasim”, a fost emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat raionul Hîncești la 29 decembrie 2016, adusă la cunoștință la data de 10 ianuarie 2017, cererea prealabilă urmând a fi înaintată până la data de 10 februarie 2017, iar acțiunea în instanța de judecată urma a fi înaintată în termen de 30 de zile de la momentul în care a primit sau trebuia să primească răspuns la cererea prealabilă, adică din 12 martie 2017.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță just a relevat, că, decizia nr.80/3 din 16 februarie 2017 suplimentară de modificare a deciziei nr.753/3 din 29 decembrie 2016, a fost emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat raionul Hîncești la 01 martie 2017, adusă la cunoștință la data de 01 martie 2017, cererea prealabilă urmând fi înaintată până la data de 01 aprilie 2017, iar acțiunea în instanța de judecată urma a fi

înaintată în termen de 30 de zile de la momentul în care a primit sau trebuia să primească răspuns la cererea prealabilă, adică din data 01 mai 2017.

Corespunzător, în temeiul celor enunțate, Colegiul civil al instanței de apel a conchis că este întemeiată concluzia instanței de fond, care a concluzionat asupra faptului că, reclamantul ÎI „Prițcan Gherasim”, cunoscând cu certitudine despre emiterea deciziei nr.753/3 din 29 decembrie 2016 la 10 ianuarie 2017 și despre decizia nr.80/3 din 16 februarie 2017 la 01 martie 2017, însă s-a adresat cu cererea prealabilă abia la 05 iulie 2017, adică peste 04 luni 25 zile, și respectiv 03 luni 04 zile de la expirarea termenului de prescripție pentru depunerea cererii prealabile, iar în instanța de judecată s-a adresat abia la 06 septembrie 2017, adică peste 03 luni 25 zile, și respectiv 02 luni 04 zile de la expirarea termenului de prescripție, astfel termenul de 30 zile, în care reclamantul avea dreptul să depună cererea de chemare în judecată s-a prescis la 10 martie 2017 și respectiv 01 mai 2017, pe când reclamantul a depășit în mod esențial acest termen.

Așadar, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a considerat întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii ca tardivă.

La data de 22 aprilie 2019, ÎI „Prițcan Gherasim”, reprezentat de avocatul Ludmila Stoianov, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea acesteia a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material și procedural la fel instanța de apel a judecat cauza cu încălcarea competenței jurisdicționale și cu încălcarea dreptului la apărare.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 30 ianuarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 22 aprilie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că

recursul depus de ÎI „Prițcan Gherasim”, reprezentat de avocatul Ludmila Stoianov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de ÎI „Prițcan Gherasim”,

reprezentat de avocatul Ludmila Stoianov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Întreprinderea Individuală „Prițcan Gherasim”, reprezentată de avocatul Ludmila Stoianov se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru